

Олександр Олесь! доля і творчість

План

1. Біографічні факти: між обов'язком і почуттям/
2. Загальна характеристика творчості.
3. Драма "Над Дніпром": естетична парадигма, образна типологія, стиль.

Гайне?

Надсон?

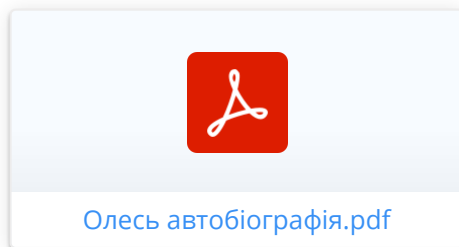
Петрарка?

Олександр Олесь timeline.

Олександр Олесь

Автобіографія

Існує припущення [Олександра Оглоблина](#), що родина цілком імовірно належала до шляхетського роду [Кандиб](#):

«Модзалевський у Родословнику подає кількох Кандибів з Харківщини: нащадки Трохима Кандиби, які були вписані до Родословної книги Харківської губернії, зокрема Іван Лукиліянович Кандиба (стор. 276) і Григорій Андрійович Кандиба, род. 1803 р., з дворян Сумського повіту (стор. 277).

Зв'язок цих Кандибів з конотопськими Кандибами, які походять від [Федора Кандиби](#), залишився Модзалевському невідомий.

Але він цілком імовірний. Річ у тому, що Іван Андрійович Кандиба (№. 13 головної лінії Кандибів у Модзалевського), титулярний совітник і конотопський діяч, праправнук Корсунського полковника, був одружений з Олімпіадою Петрівною NN (прізвища її Модзалевський не подає), що народилася коло 1786 р. і в 1822 році володіла маєтком у с. Верхосулці Лебединського повіту (52 душі), який потім дістався її дітям Кандиbam, можливо, Григорію Івановичу Кандибі, народженому 1806 року, нащадків якого в Модзалевського немає і в якого міг бути син Іван, батько Олександра Івановича Кандиби-Олеся».

http://shron.chtyvo.org.ua/Ohloblyn_Oleksandr/

[Do_pytannia_pro_pokhodzhennia_O_Olesia_1878-1944.pdf](#)

[Do_pytannia_pro_p...](#)

Олександр Олесь. 1. Невмирущі айстри

Олександр Олесь. 2. Скеля в морі патріотизму

Цікаві факти біографії

Батько та син Кандиби - UAHistory

Оксана Забужко про Олександра Олеся

**"Поет гімназистів та телефоністок"
(О.Ольжич)**

Коли Україна в нерівній боротьбі
Вся сходила кров'ю і слізьми стікала
І дружної помочі ждала собі,
Європа мовчала, Європа мовчала ...

Коли Україна за право життя
З катми боролась, без сил знемагала,
І ждала лишень одного співчуття,
Європа мовчала, Європа мовчала...

Коли Україна кроваві жнива
Зібрала для ката, сама ж погибала
Від голоду навіть згубила слова,
Європа мовчала, мовчала, мовчала...

Коли Україна життя прокляла
Уся Україна могилою стала,
Скотилась сльоза навіть в демона зла,
Європа мовчала, Європа мовчала...

Національний НЕКРОПОЛЬ...

Олександр Олесь: драматичне повернення на Батьківщину

*Не вірив я в життя по смерті,
Тепер я вірю в диво з див.
Було для мене страшно вмерти,
Умер і нагло знов ожив.
Так само тут: і сонце, й зорі,
І люди наче ті самі,
Але якісь байдужі в горі
І в щасті, в радості — німі.
Весна, зима, і дні, і ночі,
Музика, сміх, і плач, і рух,
Та скрізь, як привід опівночі,
Блукає твій самотній дух.
Олександр Олесь. 1925 рік*

Сніг в гаю, але весною
Розів'ється гай.
Може долею ясною
Зацвіте мій край.
В небі мла, а сонце гляне, –
Мла розтане вмить.
Може, мій народ повстане, –
Морем зашумить!

Сон, але всю землю збуде
Жайворон-гонець.
Ну коли, мій сонний люде,
Знайдеш сну кінець?
Смерть, але її задуше
Пісня, сміх і рух.
Ну скажи, народна душе,
Чи живий твій дух?

На обличчі рабства туга,
Безпросвітня мла.
Де ж то гордість твого духа –
Вільного орла?
Що вона тобі робила,
Як віки ти гнив,
Почорнілая могила
Між зелених нив?!

Як вулкан стоїш ти, згаслий,
Але чую я,
Що в душі твоїй прекрасній
Море ще огня.
Вірю я, що обороне
Сам себе мій край.
О, мій велетню Самсоне,
Пути розривай!

Спала природа
Під ковдрою білою,
Снилось їй море
Наскрізь прозоре,
Дно його ясно-зелене,
Хвилі чи хмари над ним.

Снились їй ночі
В серпанках сріблястих,
Зір тихосяйні лампади,
Крики пташечі, зітхання,
Шелест шовкових степів.

Ось вони стеляться,
Стеляться, стеляться.
Спала природа,
А з неба Мірошник,
Руки простягши над
нею,
Сіяв із хмари муку.

РОКГУРТ "КОМУ ВНИЗ"

О. Олесь

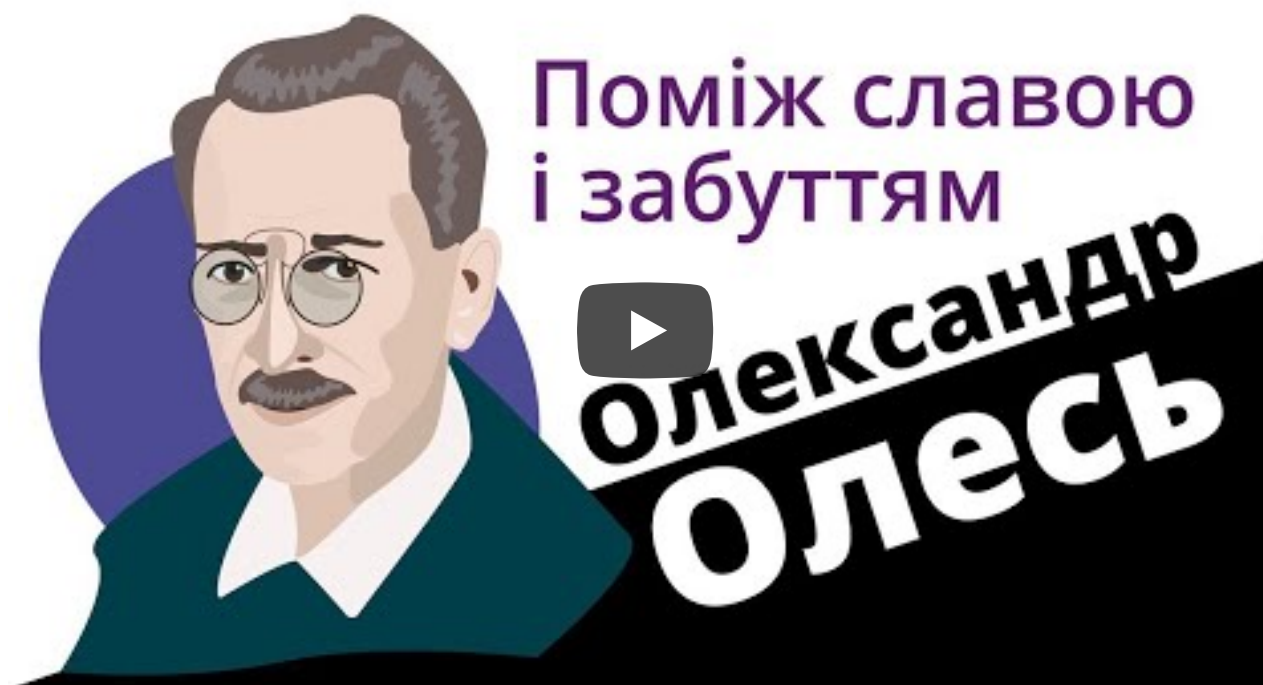
* * *

Вийди, змучена людьми
І одурена думками,
Снами, мріями, казками,-
В лісі будем тільки ми.
В лісі дзвонять солов'ї,
Виливають щастя в звуки,
Виливають в звуки муки
Світові...
Вийди! Я нарву квіток
І встелю тобі дорогу
Як улюбленій, - як Богу,
Бо єдиний ти мій бог.
Вийди, в муках каяття
Я обмиюсь сліз дощами
І терновими кущами
Я ще раз пройду життя.
Стану я в своїй крові
Наче голуб білий стану
І розкрию свою рану,
В рані - рани світові.
І коли б уста твої
Не скривилися в прокльони,
В мене в серці вдарять дзвони,
Заспівають солов'ї.
З небом, з Богом я зіллюсь,
Сяйвом Вишнього з тобою,-
Кожний нерв зроблю струною,
Сам я арфою зроблюсь.
Як блаженний, я піду
Вгору кручами, ярами;
Буду ставити тобі храми,
Доки в небо не ввійду.

Ростислав Радишевський

Олескандр Олесь: пишемо історію...

Степан Процюк
Відеорозповіді

Вірші Олександра Олеся | OnlyArt

Творчість Олександра Олеся